

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Som bekendt var det helsingørske Færgelaug, hvis Bestaaen gaar langt tilbage i Tiden, idet dets første Laugsartikler ere daterede 12te Mai 1685, væsentlig oprettet af Hensyn til Sundtolden, forat der kunde sikres de toldklarerende Skippere en hurtig og paalidelig Befordring, naar de ikke vilde betjene sig af egne Baade. Det var altsaa oprettet i et aldeles specielt Statsøiemed og stod som Følge deraf i et Forhold til Staten forskjelligt fra alle andre Færgelaugs, idet det var ganske færligt stillet under Statens Kontrol, ligesom det ogsaa var forpligtet til at opretholdes i vid Udstrækning, for at det til enhver Tid kunde fyldestgjøre de Krav, der stilledes til det fra de undertiden i meget stor Mængde samtidigt klarerende Skibe. Efterat Sundtolden var ophørt, indtraadte der en saadan Formindskelse i Færgelaugets Indtægter, at Lauget ikke kunde bestaa i dets daværende Udstrækning, og det blev derfor i Maret 1858 reduceret fra 60 Medlemmer til 25. Da man imidlertid ikke ansaa sig berettiget til uden videre at betage de udtrædende Laugsmedlemmers deres Laugsrettigheder, blev der, efterat der forinden med Færgelaugets var truffet den i saa Henseende fornødne Overenskomst, ved Loven af 22de November 1859 tilstaaet de udtrædte 35 Medlemmer en aarlig Understøttelse af Statskassen. Men uagtet denne betydelige Indskrænkning vedblev Færgelaugets Indtægter dog at være ringe, og der blev derfor ikke ret længe efter Emanationen af den ovennævnte Lov af det daværende Generaldirektorat for Postvæsenet, under hvilket Færgelaugets dengang henhørte, indledet Forhandlinger om en yderligere Reduktion af Færgelaugets Medlemmer eller muligen en fuldstændig Ophævelse af Lauget. Disse Forhandlinger bleve, efterat Færgelaugets var overgaaet under Indenrigsministeriets Resjort, fortsatte fra dette Ministeriums Side, idet der nedfattes en Kommission til yderligere Døftelse af det reiste Spørgsmaal.

Efterat denne Kommission i sin i Sagen afgivne Betænkning havde udtalt, at det vilde være ugjortligt at tilveiebringe en tilfredsstillende Ordning af det helsingørske Færgesæsen ved en Omdannelse af Færgelaugets, men at dette ifkun vilde kunne opnaas ved en fuldstændig Ophævelse af samme og Indførelse af en fuldstændig ny Ordning af Færgesæsen, hvilken Foranstaltning Majoriteten i Helsingørs Byraad, for hvilket Sagen ligeledes blev forelagt, den-

gang bestemt modfattede sig, blev Sagen indtil Videre stillet i Bero. I en i afvigte Aar til Ministeriet indkommet af et Andragende fra Helsingørs Handelsforening ledsaget Skrivelse har Helsingørs Byraad imidlertid nu tiltraadt den af Kommissionen udtalte Formening, at en Ophævelse af Færgelaugets maa anses for at være en Nødvendighed. Saavel Kommissionen som Byraadet have derhos udtalt, at en Ophævelse af Færgelaugets formentlig ikke vil kunne finde Sted, medmindre der ydes de tilbageværende Interessenter i Lauget en Erstatning i Lighed med den, der ved Loven af 22de November 1859 blev tilstaaet de da udtrædte Medlemmer af Lauget, og paa hvilket Interessenterne formentlig at have et retligt Krav.

Ministeriet skjøner nu heller ikke rettere, end at det efter de foreliggende Oplysninger angaaende de helsingørske Færgesforhold maa anses for en Nødvendighed, at det nuværende Færgelaug fuldstændig ophæves. De nuværende Færgelaugsinteressenters høie Alder medfører nemlig, at Færgeriet ikke af dem længer kan udøves paa en betryggende Maade. Det vil under disse Omstændigheder ikke fra det Offentliges Side kunne forsvares at lade den nuværende Tilstand, som nødvendigvis maa medføre Favre for Ulykkestilfælde, vedblivende bestaa.

Ministeriet maa ligeledes være enig i, at en Ophævelse af Lauget paa Grund af dets Bestaaen som monopoliseret ikke kan finde Sted, udenat der ydes Laugsmedlemmerne Erstatning derfor. Egnede Grunde som de, der i sin Tid bevirkede, at der blev tilstaaet de da udtrædte Medlemmer den ved Loven af 1859 fastsatte Understøttelse, tale ogsaa for ved Laugets Opøsning at yde de nu tilbageværende Medlemmer af samme en saadan aarlig Understøttelse. Vel blev der efter de Ministeriet foreliggende Oplysninger foruden den de udtrædte Medlemmer tilstaaede Understøttelse efter Sundtoldens Døphor endvidere tilstaaet en Understøttelse paa 6000 Kr. til lige Fordeling blandt samtlige Laugsmedlemmer; men herved kunde de Vedkommendes Retsskrav mod Staten i Anledning af Sundtoldens Døphor formentlig ifkun anses for afgjort, forsaavidt Lauget vedblev at bestaa, og Interessenterne altsaa vedbleve at være Medlemmer af samme, ikke derimod for det Tilfælde, at Lauget, der formentlig fremdeles maatte anses for monopoliseret, blev hævet, og deres Laugsrettigheder bleve dem fratagne.